

บทคัดย่อ

ในงานวิจัยนี้ มีการเตรียมตัวอย่างคอมโพสิตจากเซรามิกชนิดพีแอนด์ทีกับอีพอกซี และคอมโพสิตจากพีแอนด์ทีกับโคพอลิเมอร์ชื่อ พอลิไวนิลลิคีนฟลูออไรด์-ไตรฟลูออไรด์เฮกซีน ในคอมโพสิตชนิดแรก พีแอนด์ทีมีพื้นที่หน้าตัดสี่เหลี่ยมล้อมรอบด้วยอีพอกซี ความต่อเนื่องของแต่ละเฟสในคอมโพสิตจึงเป็นแบบ 1-3 ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยแบ่งตามสัดส่วนโดยปริมาตรของพีแอนด์ทีได้ 2 กลุ่ม คือ 0.4 และ 0.6 คอมโพสิตชนิดที่สองมีลักษณะของพีแอนด์ทีเป็นก้อนหรือเม็ดกระจายอยู่ในเมทริกซ์ของโคพอลิเมอร์ ความต่อเนื่องจึงเป็นแบบ 0-3 สัดส่วนโดยปริมาตรของพีแอนด์ทีเท่ากับ 0.3

นำคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซี หนา 0.45 มม. ที่มีขั้วไฟฟ้ากาวเงินมาผ่านการโหลิงด้วยสนามไฟฟ้า 10 กิโลโวลต์ต่อมิลลิเมตร เพื่อให้พีแอนด์ทีแสดงสมบัติไพโรอิเล็กทริก จากนั้นวัดค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริก ความเครียด (d) ด้วยระบบอินเทอร์เฟอโรมิเตอร์แบบไมเคิลสัน ซึ่งจำเป็นต้องชดเชยการโก่งงอของชิ้นงานเนื่องจากระบบนี้อาศัยลำแสงเลเซอร์ที่สะท้อนกลับจากขั้วไฟฟ้าบนผิวตัวอย่าง สำหรับคอมโพสิตพีแอนด์ที/โคพอลิเมอร์ ความหนา 30 ไมโครเมตร ขั้วไฟฟ้ากาวเงินหลุดง่ายเนื่องจากมีปริมาณเมทริกซ์ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับเซรามิก จึงใช้วิธีทางเรโซแนนซ์แทนวิธีอินเทอร์เฟอโรมิเตอร์ จากการทดลองได้ค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริกเฉลี่ยของคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซี และ พีแอนด์ที/โคพอลิเมอร์เท่ากับ $(190 \pm 10) \times 10^{-12}$ และ $(13 \pm 2) \times 10^{-12}$ เมตรต่อโวลต์ ตามลำดับ ค่าแรกสอดคล้องกับค่าที่มีการรายงานทางทฤษฎี และมีค่าประมาณครึ่งหนึ่งของค่าของพีแอนด์ทีทางการค้า ค่าหลังมีความคลาดเคลื่อนมากเป็นเพราะอาศัยสมการของวิธีเรโซแนนซ์ซึ่งขึ้นกับตัวแปรหลายตัว อย่างไรก็ตามผลการวัดไปกันได้กับกระบวนการโหลิงที่ใช้ซึ่งได้โพลในทิศทางเดียวกันทั้งพีแอนด์ที (เฟสที่มีค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริกเป็นบวก) และโคพอลิเมอร์ (เฟสที่มีค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริกเป็นลบ) ทำให้การตอบสนองไพโรอิเล็กทริกถูกลดทอน ค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริกจึงต่ำกว่าค่าของคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซี

มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของคอมโพสิตเพื่อวัดประจุโพลาริไซท์ที่เกิดขึ้นและนำไปคำนวณค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริก พบว่าค่าคงที่เพิ่มขึ้นตามปริมาณพีแอนด์ทีในคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซี และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 54×10^{-6} คูลอมบ์ต่อตารางเมตร . องค์าเซลเซียส ค่าคงที่ค่อนข้างต่ำผิดปกติสำหรับคอมโพสิตพีแอนด์ที/โคพอลิเมอร์ คือเท่ากับ 0.74×10^{-6} คูลอมบ์ต่อตารางเมตร . องค์าเซลเซียส พบว่าเป็นเพราะการโหลิงไม่สมบูรณ์ของพีแอนด์ที จากนั้นมีการทำให้เกิดคลื่นความร้อนเดินทางผ่านเนื้อคอมโพสิตไปยังหัววัดทางความร้อนเพื่อหาค่าสภาพการแพร่ทางความร้อน ได้ค่าสภาพการแพร่เฉลี่ยของคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซีเท่ากับ $(2.15 \pm 0.05) \times 10^{-7}$ ตารางเมตรต่อวินาที ซึ่งประมาณครึ่งหนึ่งของค่าของพีแอนด์ทีทางการค้า ค่าสภาพการแพร่ความร้อนของ พีแอนด์ที/โคพอลิเมอร์เท่ากับ 2.0×10^{-7} ตารางเมตรต่อวินาที ไม่สามารถทำการทดลองซ้ำได้เนื่องจากคอมโพสิตมีการฉีกขาดระหว่างโหลิง จากการหาค่าคงที่ไดอิเล็กทริกด้วยวิธีวัดความจุไฟฟ้าพบว่าเมื่อปริมาณพีแอนด์ทีลดลงคอมโพสิตพีแอนด์ที/อีพอกซีมีค่าคงที่ไดอิเล็กทริกลดลงอย่างมาก ในขณะที่ค่าคงที่ไพโรอิเล็กทริกความดัน (g) ที่คำนวณได้มีค่าสูงขึ้น บ่งบอกถึงความสามารถในการดัดโค้งคอมโพสิตได้ ตลอดจนการมีค่าคงที่ไพโร-ไพโรอิเล็กทริกสูง แสดงว่าคอมโพสิตเหมาะสมที่จะนำมาทำเป็นทรานสดิวเซอร์ไพโรอิเล็กทริกหรือหัววัดไพโรอิเล็กทริก ข้อควรคำนึงในการใช้งานคือการถ่ายเทความร้อนของคอมโพสิตตลอดจนสิ่งประดิษฐ์ที่มีคอมโพสิตนี้เป็นส่วนประกอบ

Abstract

In the present work the composites of PZT/epoxy and PZT/copolymer of polyvinylidene trifluoroethylene were prepared. The first consisted of the PZT bars surrounded by the epoxy; the connectivity of each phase in the composite was 1-3. The samples used were divided into 2 groups according to the volume fraction of PZT, i.e., 0.4 and 0.6. The second consisted of the PZT particles dispersed in the copolymer matrix; the connectivity is 0-3 and the volume fraction of PZT was 0.3.

In order that the composite was piezoelectric 0.45 mm PZT/epoxy with silver electrode was poled at 10 kV/mm. In the piezoelectric strain constant (d) measurements using a Michelson interferometer system, the electrode was polished until it was reflective. This was because the system used a laser beam reflected from the electrode on the top of the sample surface. For the 30 μ m PZT/copolymer sample, the silver electrode was easily rubbed off because the matrix content was relatively high compared to that of the ceramic. A resonance method was then used instead of the interferometer. The average piezoelectric constants were $(190 \pm 10) \times 10^{-12}$ and $(13 \pm 2) \times 10^{-12}$ m/V for the PZT/epoxy and PZT/copolymer composites, respectively. The first corresponded with the theoretical values previously reported and was about half of the value of commercial PZT. The latter was erroneous owing to the many parameters involved in the resonance equation. However, the results obtained were possible for the poling process used in which the poling direction was the same for both PZT (positive piezoelectric constant) and copolymer (negative piezoelectric constant). The resultant piezoelectric response was reduced, consequently, the piezoelectric constant was smaller than that of PZT/epoxy.

The composite was subjected to a temperature change in order to measure the polarized charges for a calculation of the pyroelectric constant. Values of the constant increased with the content of PZT in PZT/epoxy composite and the maximum value of 54×10^{-6} C/m².s was obtained. A value for the PZT/copolymer composite was unusually low, i.e., 0.74×10^{-6} C/m².s. This was found to be because of the incomplete poling of ceramic. In order to measure the thermal diffusivity, thermal waves were generated and passed through the composite to a thermal detector. The thermal diffusivity of PZT/epoxy was averaged $(2.15 \pm 0.05) \times 10^{-7}$ m²/s, which was about half of the value of commercial PZT. This value for the PZT/copolymer was 2.0×10^{-8} m²/s. Experiments could not be repeated because of the damage of the composite during the poling. From the dielectric constant measurement using the capacitance method, it was found that when the ceramic content was decreased, the constant of the PZT/epoxy composite was considerably decreased while the calculated piezoelectric stress constant (g) was increased. This indicated that the composite was flexible. Together with the relatively high values of the piezo-pyroelectric constants, the composite was suitable for making the piezoelectric transducer or pyroelectric detector. These applications need to take into account the heat transfer of the composite and the devices consisting of the composite.